

penicilline alleen zijn ongeveer drie kwart der longabscessen te genezen. Te vaak echter wordt nog een absces op onvoldoende gronden als genezen beschouwd. In een deel der gevallen is heelkundig ingrijpen onontbeerlijk.

G. MENEGAUX. *Les greffes de derme en chirurgie réparatrice*. — Huid, ontdaan van epidermis, blijkt uitstekend materiaal te zijn voor de plastische chirurgie, o.a. ter versterking van banden en pezen. Het dermatoom van PADGETT en het penicilline is aan de techniek ten goede gekomen.

L. R. *Les néphrites azotémique précoces de la scarlatine*. — Het ontstaan van nephritis tijdens het acute stadium van roodvonk is geen zeldzaamheid. Het belangrijkste en vaak enige symptoom is het verhoogde ureumgehalte in het bloed. De prognose is over het algemeen gunstig.

L. R. *La négativation des cutiréactions à la tuberculine*. — Uit een onderzoek bij 7500 kinderen bleek, dat in 7 pCt. der gevallen een positieve huidreactie op tuberculine na verloop van tijd negatief werd. Hoe jonger de kinderen, des te meer kwam dit voor.

GOMEZ. *Une nouvelle réalisation française: l'antenne chirurgicale parachutée*. — Bespreking van de organisatie ter chirurgische verzorging van de fronttroepen in de guerilla in Indo-China.

J. BIJLMER

BRIEVEN UIT DEN VREEMDE

HET „SYMPOSIUM ON THE GENETICS OF CANCER” TE LONDEN

Onder de auspiciën van de Genetical Society of Great Britain en de British Empire Cancer Campaign werd op 24 en 25 Juni j.l. te Londen een „Symposium on the Genetics of Cancer” gehouden. Van de 20 sprekers, aan wie verzocht was een voordracht te houden, waren 12 Engelsen, 3 Noord-Amerikanen, 3 Denen, 1 Belg en ondergetekende als enige Nederlander. Gedurende die dagen waren de buitenlanders in de volle zin van het woord de gasten der Engelsen.

Daar de voordrachten in de *British Journal of Cancer* gepubliceerd zullen worden, zou het geen zin hebben, hier een uitvoerig verslag van het behandelde te geven; wel lijkt het mij gewenst, enkele punten kort te bespreken.

Een daarvan is de zgn. „melkinvloed” bij kanker van de melkklier bij de muis. HESTON (Bethesda, U.S.A.) betoogde dat de betekenis daarvan niet zo groot is als lange tijd werd aangenomen. Wanneer muizen van een kankerstam door sectio caesarea ter wereld gebracht en dan door muizen van een stam zonder kanker gezoogd worden, dan ontbreekt bij haar die melkinvloed en de veelvuldigheid van kanker daalt van 90 tot bijvoorbeeld 10 pCt. Die 10 pCt. geven de moeilijkheid. Deze laatste muizen die toch kanker krijgen komen onregelmatig verspreid onder de nakomelingen voor. Het is dus niet zo, dat voortaan elke „positieve” muis nu ook weer aan al haar jongen de hoge vatbaarheid doorgeeft. Er bestaan geen aanwijzingen, dat de melkinvloed telkens weer opnieuw ontstaat. Zou ze dan steeds in geringe graad aanwezig zijn? Ook als wij dat aannemen is genoemd feit moeilijk te verklaren. Wel is het volgens DMOCHOWSKI (Leeds) waarschijnlijk, dat de melkinvloed in verschillende stammen in sterkte verschilt en ook wordt ze niet in alle stammen even goed doorgegeven.

Van groot belang leek de mededeling van PASSEY (Leeds), die de melkinvloed met behulp van de electronenmicroscop bestudeerde. Weefsel van verschillende organen werd in diep bevroren toestand gedroogd, fijngewreven, met trypsine behandeld, en dan met verschillende stoffen, waaronder petroleumaether, geëxtraheerd. Laatstgenoemde bewerking bleek hem van essentieel belang te zijn, daar hierdoor de anders zo hinderlijke vetdruppeltjes verwijderd worden. PASSEY vond in de photo's, die van extracten van organen van muizen met de melkinvloed gemaakt waren, zeer talrijke bolletjes met een middellijn van 200 tot 300 Angström. In photo's van muizen, waarvan men meent dat ze

niet de melkinvloed bezitten, vond hij eveneens dergelijke bolletjes, maar nooit meer dan 2 of 3 per gezichtsveld. Door ultracentrifugatie bij 120.000 toeren werden de bolletjes uit de extracten neergeslagen; 60.000 toeren bleken daarvoor niet voldoende. PASSEY, wiens onderzoek op alle aanwezige grote indruk maakte, drukte zich in zijn slotsom zeer voorzichtig uit: het enige wat tot nu toe vaststaat is, dat met behulp van de electronenmicroscop constante verschillen aangetoond kunnen worden tussen muizen uit stammen met *veel* en uit stammen *zonder* kanker van de melkklier. Het resultaat van de met de extracten verrichte entingen moet nog worden afgewacht.

Na afloop van PASSEY's voordracht wenste HESTON hem geluk. HESTON zei, dat het grote team in het National Cancer Institute te Bethesda ten minste een dozijn redenen heeft, waarom het dit onderzoek niet wilde entameren en nu heeft PASSEY onder moeilijke omstandigheden — hij deelt de electronenmicroscop met drie andere afdelingen en moet voor ultracentrifugatie telkens naar Londen reizen — dit fraaie resultaat bereikt. HESTON wees er vervolgens op, dat de photo's die GRAFF c.s. (New York) naar aanleiding van een soortgelijk onderzoek verleden jaar op het congres te St. Louis projecteerden, grote overeenkomst met die van PASSEY toonden.

Een reeks voordrachten was gewijd aan de carcinogene stoffen en aan het hoe en waar deze hun werkzaamheid ontplooiën: als zodanig, dan wel door middel van metabolieten, op de kern dan wel op het cytoplasma. Steeds meer wint de mening veld, dat carcinogene stoffen aan het cytoplasma aangrijpen en dat men dus kanker, de echte virusziekten en de mozaiekziekte van planten als nauw verwante afwijkingen moet beschouwen.

De laatste middag was aan de erfelijkheid van kanker bij de mens gewijd. Daarbij trokken de voordrachten van KEMP, directeur van het erfelijkheidsinstituut te Kopenhagen, en BUSK, medewerker van het bureau voor kankerregistratie te Kopenhagen (waarvan GLEMMESSEN directeur is) de meeste aandacht. Voor mij was het toen gehoorde enigszins een teleurstelling, aangezien de bereikte resultaten niet in verhouding schijnen te staan tot de verzette arbeid. Het verkrijgen van goed controle materiaal is heel moeilijk en zowel KEMP als GLEMMESSEN waren daarover zeer weinig tevreden. Later wees KEMP mij op de slechts zeer betrekkelijke waarde van met behulp van vragenformulieren verkregen gegevens: men moet er zelf op uit gaan en men moet zelf met de mensen spreken. Zeer scherp hekelde KEMP het toekennen van een geldelijke beloning aan artsen voor het invullen van de formulieren.

Wat de tot nu toe verkregen resultaten betreft: de verschillende vormen van leucaemie schijnen genetisch een eenheid te vormen, terwijl de vatbaarheid daarvoor nauw aan die voor kanker in het algemeen gekoppeld is. PENROSE (Londen) vond verschillen in overerving van de vatbaarheid voor kanker van de borstklier tussen de moederlijke en de vaderlijke lijn — wat een aanwijzing zou kunnen zijn voor een ook bij de mens werkzame „melkinvloed” — maar een zelfde verschil vond hij, zij het in wat geringere mate, ook bij andere vormen van kanker.

In zijn slotwoord onderstreepte de voorzitter van het symposium, de geneticus E. B. FORD, twee punten die gedurende deze congresdagen duidelijk gebleken zouden zijn: 1e dat de studie van de kanker van essentiële betekenis voor de gehele biologische wetenschap is, en 2e. dat de geneticus de clinicus in bepaalde gevallen kan helpen bij het stellen van de juiste diagnose en dus ook van de juiste behandelingsmethode. Ieder zal het met het eerstgenoemde punt eens zijn. Over het tweede punt is echter meer te zeggen. Daaruit spreekt de, deels zeker onderbewuste wens, zijn eigen rechtstreekse nuttigheid aan te tonen. Daarbij wordt dan het zwaartepunt van de kankerbestrijding op de genezing van de ziekte gelegd. Men vergeet echter dat, hoe wenselijk een goede behandeling ook moge zijn, het kankervraagstuk in geen duizend jaar daarmee ook maar één stap nader tot zijn oplossing gebracht kan worden. FORD zag iets veel belangrijkers over het hoofd en voor ondergetekende zou het tweede punt van hem moeten

luiden: dat de geneticus de kankeronderzoeker methodes en gegevens ter beschikking stelt, die mogelijkheden voor onderzoek openen welke zonder deze niet zouden bestaan. Men denke aan de „melkinvloed”. Hoe was men die, zonder de studie der erfelijkheid, ooit op het spoor gekomen? Evenals elke andere wetenschappelijke onderzoeker werkt óók de geneticus voor de toekomst, en daar ligt de grote betekenis van zijn werk, dat moet uitlopen op een werkelijk doeltreffende bestrijding van de kanker.

Ook in ons land wordt de betekenis van zulk wetenschappelijk kankeronderzoek vaak niet voldoende naar waarde geschat. Juist in deze tijd nu ons volk zich opmaakt grote sommen voor de kankerbestrijding bijeen te brengen, is het nodig telkens weer met nadruk op die foutieve instelling te wijzen. De beste bestrijding van de kanker, de grootste kans voor het, wat de kanker betreft, scheppen van een betere toekomst, hangt ten nauwste samen met de kracht waarmede men zich op de wetenschappelijke bestudering dezer aandoening toelegt en met de financiële, maar vooral ook de morele steun die men den wetenschappelijken werkers zelve biedt.

Het symposium te Londen zal, ook wat dit laatste punt betreft, zeker vruchten dragen. Wij mogen de promotors daarvan dankbaar zijn voor de ons geboden unieke gelegenheid, in intieme kring over al deze onderwerpen van gedachten te wisselen.

Juli 1948

R. KORTEWEG

INGEZONDEN

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zo nodig enige bekorting aan te brengen

STREPTOMYCINE-COMMISSIE

De Nederlandse Vereniging voor Kindergeneeskunde nam in het begin van dit jaar het initiatief te trachten bij de behandeling der tuberculeuze meningitis met streptomycine zoveel mogelijk onderling contact te nemen, opdat de verkregen resultaten zo goed mogelijk verwerkt zouden kunnen worden en omdat men alleen op deze manier het snelst tot een gezamenlijk oordeel over de resultaten der behandeling zou kunnen komen.

Ik heb dit initiatief dankbaar overgenomen en heb gemeend, dat wij deze werkwijze ook moeten volgen met betrekking tot andere gevallen van tuberculose, zowel longtuberculose als de andere vormen.

Er heeft zich nu een commissie gevormd, bestaande uit enige kinderartsen, longartsen, internisten, neurologen, een patholoog-anatoom en een bacterioloog, welke zich wil belasten met het verzamelen van de gegevens over de behandeling met streptomycine. Zij heeft zich in enkele werkgroepen gesplitst, respectievelijk voor meningitis tuberculosa, voor de gevallen van tuberculose, die gewoonlijk in sanatoria worden verpleegd, en voor de tuberculoselidjers en andere patiënten, die in ziekenhuizen liggen. Het spreekt vanzelf, dat deze werkgroepen regelmatig met elkaar in contact blijven.

De werkgroepen zullen zich in verbinding stellen met de artsen, die een streptomycine-behandeling beginnen, om zodoende van de aanvang der behandeling zo volledig mogelijke gegevens over het ziektebeloop te kunnen verkrijgen.

Ik doe een beroep op de artsen om hieraan te willen medewerken, opdat de doelstelling der Commissie: het verkrijgen van een oordeel over de waarde der behandeling met streptomycine bij tuberculose en andere ziekten, zal kunnen worden verwezenlijkt.

's-Gravenhage, 6 Augustus 1948

G. BANNING,
geneeskundig hoofdinspecteur
van de Volksgezondheid